



Cinema social europeu. “Welcome”

(Philippe Lioret, 2009, França)

El cinema europeu de caràcter “social” és fort. Cal voler-lo veure, mirar d'entendre'l i viure'l amb passió. A vegades es caracteritza per la marginalitat dels espais i personatges retratats, el seu caràcter impactant, la duresa de les situacions i – ara no tant – per una dimensió social (pobresa, marginació, solitud...). Aquest cinema, anteriorment havia estat dominat per la ideologia marxista o existencialista, ara es fa més humà, més íntim, sense deixar de ser força “educatiu”. Entre els Premis recents hi ha el que anualment atorga el Parlament europeu, els LUX (lux-prize.eu). Aquest guardó valora especialment dos aspectes en les pel·lícules guanyadores:



- a) que mostrin noves visions en relació a la construcció de la Unió europea
- b) que s'afavoreixi la circulació de les pel·lícules europees, reflectint múltiples estils de vida (“units en la diversitat”)

Argument

En Bilal és un jove kurd procedent de l'Iraq, que ha recorregut milers de quilòmetres per reunir-se amb la seva estimada Mina a Londres. Però havent aconseguit fins a Calais, a França, sembla que l'últim pas de creuar el Canal de la Manxa per arribar a Anglaterra resulta poc menys que impossible: els controls fronterers són molt exhaustius. Abandonada la idea de travessar ocult en un camió, alimenta el pla de creuar el Canal nedant. Per a això va a una piscina municipal, on pren classes de natació amb Simon, un professor amargat per la separació de la seva dona Marion.

Comentari

El director Philippe Lioret, amb l'ajuda en l'elaboració del guió d'Emmanuel Courcol i Olivier Adam, prepara una història sobre el drama terrible de la immigració, els gegantins riscos que prenen els qui es proposen arribar al “paradís occidental” i també la humanitat que envolta tot plegat (egoisme, incomprensió, voluntariat, dubtes...). És ben emotiva la relació que sorgeix entre en Bilal i en Simon: aquest, al principi, només ajuda a l'altre per impressionar a la seva ex dona (ja que ella és voluntària per donar un cop de mà als il·legals que arriben a Calais, proporcionant-los roba i aliment), en un intent desesperat per a recuperar-la. Ningú no és perfecte, però tots s'esforcen més o menys per ser millors persones, i deixar-se guiar per l'amor, l'única taula de salvació en aquest món. Amb aquesta idea sempre present, cal fixar-se en la senzilla i efectiva partitura musical i en la



metàfora visualment ben forta de la natació, Lioret ens ha lliura una solidíssima pel·lícula, que dona molt que pensar.

El repartiment és fantàstic: el jove no professional Firat Ayverdi, en Vincent Lindon i també per les presències, més secundàries però tremendament efectives, com les de l'ex dona, el tinent de policia -o alguns dels immigrants.

És una pel·lícula de factura senzilla, sense tremendismes, que no cau en la sensibleria fàcil de fer plorar, però que aconsegueix una interessant paral·lelisme entre les dues històries d'amor: la dels enamorats iraquians i la dels separats Simon i Marion. La força de voluntat i els sacrificis d'en Bilal esperonen al conformista professor de natació.

També és un relat sobre la protesta d'un home contra la inhumanitat del sistema. Encara que no entra en qüestions polítiques, les escenes amb la policia, o al supermercat (quan algunes persones se senten molestes pels immigrants), sens dubte fan pensar. Es va de la història personal a la "història social".

Algunes qüestions possibles

- 1 D'on surt el títol de la pel·lícula? Quins significats pot tenir? Podria ser una ironia o incoherència?
- 2 Quina sembla ser la legislació sobre els "il·legals" a França? Per què la policia acusa als ciutadans francesos de protegir a algunes persones? Què us en sembla? És correcte actuar d'aquesta manera?
- 3 Per què hi ha voluntaris, gent que ajuda als altres "gratis", sense treure'n un profit immediat o clar? Què fan a la pel·lícula? Són prou valents? Penseu que les persones han endurit el seu cor a la nostra societat?
- 4 En Bilal no té cap interès en integrar-se a Europa. Les lleis poden impedir que una persona sense permís de treball o motiu justificat travessi fronteres? Què passaria si tothom canviés de país lliurement? Quins problemes provocaria?
- 5 Us sembla raonable l'esforç d'en Bilal per arribar a Anglaterra? No és una mica una "bogeria"? Com valoreu el desenllaç final? Com es podrien solucionar aquests drames? Què hi aporta l'ètica?
- 6 Europa té uns ideals i uns objectius: "units en la diversitat". De quina manera són – o no – presents en aquesta història?
- 7 Quins aspectes del menyspreu cap als estrangers que apareixen a la pel·lícula us sembla que haurien de protegir-se a la "Carta del Drets Fonamentals de la Unió europea"?
- 8 El professor de natació, quin benefici en treu d'haver conegut en Bilal? I nosaltres, cadascú de nosaltres, n'hauríem tret algun profit? Opines que l'ètica és només qüestió de bons sentiments? Per què?

